

Isidre Corominas treu a la llum la lluita pel país de Joan Nadal

Nadal, un veí del Port de la Selva, va pertànyer al moviment de la resistència durant els anys de la postguerra

Joan Nadal va ser un home compromès amb el país

CRISTINA VILÀ

Quan en Joan Nadal Fortià (1919-2002) va explicar-li, l'abril de 1985, a un jove Isidre Corominas aquest fragment de la seva vida, li va exigir una sola cosa: que la publicqués quan ell ja fos mort. Li va signar l'autorització per fer-ho i li va exigir deu llibres per als seus fills i néts. Tot per escrit. Per a Nadal tenia molt de valor aquest gest. "La meua vida ha estat un martiri per no poder expressar-me lliurement", li va dir aleshores a Corominas. Ell ho ha transcrit ara a la introducció del llibre 'La lleva del Biberó no fou possible', un volum que recull la valentia d'aquest home nascut al Port de la Selva, fill, nét i rebesnét de pescadors, "aferrissat catalanista, com el seu pare", que va lluitar al front de l'Ebre, empresonat després de la guerra i deportat a la presó de Màlaga i que, durant la postguerra, fou un dels caps dels maquis a les comarques gironines.

Isidre Corominas, que ha autoeditat aquest llibre com també va fer amb un altre d'anterior 'La mar d'Amunt', narra la vida de Joan Nadal en tercera persona. "Li feia basarda només pensar que en qualsevol moment podien trucar a la porta i emportar-se'l un altre cop a un camp de concentració o directament afusellar-lo", s'explica. Tot i haver nascut al Port, quan Joan Nadal tenia sis anys va marxar a viure a Barcelona amb els pares. Va formar-se al col·legi dels Jesuïtes i començà a participar en la vida social i cultural del Poble Nou, així com en els moviments sindicals, com el seu pare. La guerra l'atrapà jove i va formar part de l'última lleva, coneguda popularment com la del Biberó, a la 100 Brigada Mixta, 4t batalló pertanyent a l'11a divisió del 5è cos de l'exèrcit de Líster. Després de la guerra, fou deportat a la presó de Màlaga i, als 21 anys, ja a Barcelona, obligat a fer dos anys i mig de servei militar forçós.

Nadal, ja retornat al Port on va treballar en la pesca professional i esportiva, es va implicar activament en la resistència, els maquis. "Anaven a França, entraven pel cap de Cervera, fotien quatre atemptats contra els nazis i tornaven", diu Corominas tot afegint que Nadal "era qui coordinava el moviment revolucionari i, tot i que tothom ho sabia, no trobes gaire constància d'ell en el POUM per seguretat". Corominas recorda de forma entranyable les converses que va mantenir amb Nadal, aquells secrets que li confessà, com també ho van fer moltes altres persones grans del poble com Conrad Fornís, qui va firmar el paper moneda de la República. Aquest llibre inclou un llistat de víctimes del Port durant la guerra. "He fet justícia a una gent que fou maltractada", diu orgullós Coromina, que ja prepara un nou llibre sobre els que van morir a l'Ebre. "S'ho mereixen".

Font del document:

http://www.emporda.info/cultura/2016/05/02/isidre-corominas-treu-llum-lluïta/312802.html?utm_source=rss